

λῖται· ὅλον τὸ Φανάρι· ὅλον τὸ διπλωματικὸν σῶμα· συ-
χναὶ συνεντεύξεις τοῦ κ. Κουμουνδούρου μὲ τὸν κ. Ράδο-
βιτς· διακριθεῖσα ἡ κυρία Σαχίνη, ἀρχαῖκωτάτη, μ' ἑλλη-
νικὴν ἐνδυμασίαν, ὥραϊα ὁμιλοῦσα τὴν γαλλικὴν μεθ' ὅ-
λων τῶν διπλωματῶν· διακριθεὶς ὁ νεαρῶτατος δεύτερος
γραμματεὺς κ. Γκρὴν ὡς διευθύνων τὸν χορὸν· ἀληθὲς φι-
λέλλην· πλουσιώτατον μπουφέ, ὥραϊοι οἶνοι· πανύψηλος ὁ
γ'. ἄλλος γραμματεὺς· πρὸ αὐτοῦ οἱ κ.κ. Μαυρομιχάλης καὶ
Χαδζηπέτρος νάνοι· πλήρης εὐαρέσκεια· εἰς τὴν 1ην ὥραν,
ἀκμαζούσης τῆς εὐθυμίας, διάλυσις. Καὶ καληνύκτα σας.

ΩΔΕΙΟΝ

*Ἄν ἦσαν εὐφύτεροι οἱ διευθύνοντες τὸ Ὡδεῖον δὲν ἤ-
θελον κάμει τὰς συναυλίας αὐτοῦ ἀποκρηάτικαις, ἀλλὰ θὰ
τὰς ἀνέβαλλον διὰ τὴν τεσσαρακοστὴν, ὅποτε καὶ οἱ ἀν-
θρώποι εἰσὶ μᾶλλον διατεθειμένοι πρὸς τὸ συγχωρεῖν.

Εἰς τὰς 7 μ. μ. τῆς Παρασκευῆς ἐκαλεῖτο τὸ φιλόμου-
σον κοινὸν εἰς τὴν ὥδικὴν αἴθουσαν.

Εἰσῆρχοντο τζάπα. Ἄρκεῖ τοῦτο ἵνα ἐννοήσητε ὅποιοι
φιλόμουσοι εὐρέθησαν.

Παρ' ἡμῖν, λαῶ φύσει φιλελευθέρῳ, ἡ ἀξία ἐκτιμᾶται ἐν
τῇ ἐλευθερίᾳ. Μὲ μίαν δεκάρα διὰ καφὲ εὐρίσκομεν καὶ δε-
κάδα ἐφημερίδων· τὴν ῥοφῶμεν. Ἔχουν τὰ ἅπαντα τοῦ
Ζαλοκώστα 5 φρ. καὶ τὰ τοῦ Σκόκου 1 φρ.; Προτιμῶμεν
τὸν Σκόκον. Εὐρίσκωμεν τὰς δημοσίας θέσεις· οὐδὲν ἀπαι-
τούσας προσόν; *Ολοὶ ὑπάλληλοι γινόμεθα. Εὐρίσκομεν τὸ
Πανεπιστήμιον ἄνευ διδάκτρων; *Ολοὶ ἐπιστήμην σπου-
δάζομεν.

*Ἦτον ἀπὸ τῆς 4ης πλήρης ἡ αἴθουσα τῆς Συναυλίας·
ὥστε κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐνάρξεως οἱ πλεῖστοι τῶν ὀφθαλ-
μῶν ἔδουν ὑπὸ τὰς βλεφαρίδας.

Αἱ ἀναπνοαὶ τοῦ ἀκροατηρίου εἶχον πεντήκοντα θερμα-
στῶν δύναμιν. Αἱ λειποθυμίαι θὰ ἦσαν πολλαί, ἂν δὲν
ὑπῆρχον ἐκεῖ δύο γερμανίδες φέρουσαι μαζί τὸν χει-
μῶνα τῆς πατρίδος τῶν. Παιδίων πλήθη θορυβοῦντα ἀνε-
μίνηνσκον τὰς αἰθούσας τῶν φιλολογικῶν μας Συλλόγων
ἐορταζόντων τὴν 25ην Μαρτίου. Ὁ θόρυβος δ' ἦτο το-
σοῦτος, ὥστε εὐλαβὲς μονόφθαλμος κύριος ἠναγκάσθη ν' ἀ-
παγγεῖλῃ, ἐκ τοῦ προχείρου βεβαίως, σύντομον μὲν, ἀλλ'
ἄξιον λόγου παραινενικὸν πρὸς τοὺς ἀτακτοῦντας μείρακας,
ὑπυμνήσκων αὐτοῖς ὅτι εὐρίσκοντο εἰς *Μουσαγωγεῖον*.

*Ο κ. Τσάτσος ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἐπικερδεστάτους τύπους
προσωπιδῶν ἀπὸ τὰς κεφαλὰς τῶν φιλομούσων κυριῶν.

Εἰς τὰ πρῶτα καθίσματα διεκρίνετο ἐν ἄστρον, ἀλλὰ
καὶ αὐτὸ ἐχάνετο μέσῳ τῶσων νεφῶν.

*Ἡ συναυλία ἤρξατο διὰ χορωδίας ἐκ τῆς Ὑπνοβάτιδος
τοῦ Βελλίνη, ἐν μεταφράσει ἑλληνικῇ, ἐκτελεσθείσης ἐπιτυ-
χῶς, καθ' ὃ πρὸ ἐτῶν ἐξασκουμένων εἰς αὐτὴν τῶν μαθη-
τῶν, πολλάκις δὲ καὶ ἀπὸ σκηνῆς ἐκτελεσάντων αὐτήν.

*Ἀλλ' ὁ κ. Κατακουζηνὸς δὲν ἐνοσεῖ ποτὲ, ὁσάκις τῷ πα-
ρέχεται εὐκαιρία, νὰ μὴν ἐκθέτῃ τὰς ἐμπνεύσεις του. Οὕ-
τω, διὰ μιᾶς συμφωνίας, κατ'εὐφημισμὸν βεβαίως, καὶ μιᾶς
πόλκας του, Ζουλοῦ καλουμένης, ἀλλὰ πολὺ σκληροτέρας
τῶν Ζουλοῦ διὰ τοὺς ἀκροατὰς τῆς, μᾶς διέλυσε ὅλας τὰς
ἐκ τοῦ Βελλίνη ἐντυπώσεις. Διωδία ἐκ τῆς Φαβορίτας, τερ-
τσέτο ἐκ τοῦ Ριγολέτου διὰ βιολίου, βιολονσέλου καὶ κλει-
δοκυμβάλου καὶ τὰ κοσμήματα ἐκ τοῦ Φάουστ ἦσαν τὰ
μόνα, ὧν οἱ ἐκτελεσταὶ δικαίως δὲν ἐντράπησαν χειροκρο-
τηθέντες.

ἠρώτησαν ὅταν μὲ ἐπλάσαν τί ἤθελον νὰ πλασθῶ; *Οχι
βεβαίως· διότι ἂν μὲ ἠρώτων, θὰ ἐπροτίμων τὸν λύκον, τὴν
ἄρκτον, τὸν λέοντα, τὸν ρινόκερον καὶ αὐτὸν τὸν ὄφιν,
παρὰ τὴν Ἀδαμιαίαν μορφήν, ἥτις ὑπακρύπτει θηρία πολ-
λῶ ἀγριώτερα καὶ ἐπιβλαβέστερα· θὰ ἐπροτίμων μυριάκις
νὰ περιπλανῶμαι ἐπὶ τοῦ Τρελλοῦ ὡς λύκος καὶ νὰ σὲ τρί-
βω, ὦ χιών, ὑπὸ τοὺς πόδας μου, παρὰ νὰ σὲ παρατηρῶ
ἀπὸ τοῦ παραθύρου μου ὡς δεσμώτης ἀπηλιθιωθεὶς ἐκ τῆς
ἀχρηστίας τῆς ἐλευθερίας του. Διότι ἐπὶ τοῦ τρελλοῦ δὲν
ὑπάρχουσι τοῦλάχιστον φρενοκομεῖα, ἐν ᾧ ἐντὸς τῶν πό-
λεων ἕκαστος οἶκος κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εἶναι φρενο-
κομεῖον. *Ἡ εἶναι μεγάλη ἀπόλαυσις νὰ συζητήσῃ τις ἐν
τῷ καφενείῳ περὶ Κουμουνδούρου; *Ἡ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰς
νεροβρασμένας προκηρύξεις τοῦ αἰθνικοῦ δεσμοῦ; *Ἡ μή-
πως εἶναι ἀπόλαυσις τὸ νὰ φιλοσοφήσῃ τις ἐπὶ τοῦ κοινωνι-
κοῦ θεάματος, ἐν ᾧ θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα συμφέροντα ἀνα-
βαινο-καταβαίνουν, συγκρούονται, μάχονται, γρονθοκο-
ποῦνται μέχρις ἐξοντώσεως; *Ἡ μήπως εἶναι εὐάρεστον νὰ
ἦναι τις δημοτικὸς σύμβουλος τοῦ δήμου Ἀθηναίων μὲ τὴν
ἐλπίδα ὅτι θὰ γείνη ποτὲ βουλευτὴς, διὰ νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ
τοῦ Κουμουνδούρου ἢ ὑπὲρ τοῦ Τρικούπη; *Ἡ μήπως εἶναι
εὐάρεστον νὰ γράφῃ τις τὰ ἄρθρα τοῦ «Τηλεγράφου» μὲ
τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ κερδίσῃ τὸν ἐπιούσιον; *Ἡ μήπως εἶναι
εὐάρεστον νὰ βλέπῃ τις καθ' ὁδοὺς τὰς κυρίας, κρύφια ρι-

πτούσας βλέμματα πρὸς τοὺς κύνας ἐρωτικῶς χαριεντιζο-
μένους; *Ἡ μήπως εἶναι εὐάρεστον νὰ ἀκούῃ τις ἐν τῷ θεά-
τρῳ Παρνασσῷ τοὺς στίχους τοῦ συλληφθέντος μὲν πρὸ
εἰκοσαετίας, ἀλλὰ μήπω τεχθέντος Ἀλφρέδου; *Ἡ μήπως
εἶναι εὐάρεστον νὰ ἀκούῃ τις ἐπὶ τῆς στέγης του τὰ μοι-
αυρίσματα τῶν γαλῶν; *Ἡ μήπως εἶναι εὐάρεστον νὰ εἴ-
ναι τις *Ἕλλην Γορτύνιος ἢ Κραβαρίτης; *Ἡ νὰ εἶναι
τις ὑπάλληλος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς ὁ Καλαμί-
δας ἢ τῆς Αὐλῆς ὡς ὁ κ. Λέλης; *Ἡ μήπως εἶναι εὐάρε-
στον νὰ ἐξαπλώνεται τις παρὰ τὴν πυρὰν τῆς ἐστίας του
καὶ νὰ βρέχῃ τὸν λάρυγγά του μὲ τίποτε φλογερὸν ποτὸν
τὸ ὁποῖον θὰ ἐμπνεύσῃ αὐτῷ τὴν λήθην καὶ τῆς πυρᾶς καὶ
τῆς χιόνος; . . .

IV

Αἶ! κᾶπως τὸ τελευταῖον τοῦτο ἠδύνατο, καὶ τοι οὐχὶ
τόσφ ἄγνων, νὰ συγκριθῇ πρὸς σέ, ἱρασμία χιών, καὶ πρὸς
τὸν λύκον ὅστις σὲ ἀπολαύει ἀνέτως. Τέσσαρες δάκτυλοι
Brand μετὰ θερμοῦ citroné τείου ἠδύναντο νὰ ἐπαρκέσωσιν
εἰς τὴν φιλοδοξίαν μου, διότι οὕτως ἐλπίζω ὅτι θὰ κατέ-
κτων πάντα τῆς γῆς τὰ στέμματα καὶ πάσας τῶν γυ-
ναικῶν τὰς καρδίας. Θὰ ὑπάγω νὰ δοκιμάσω τὸ πείραμα·
ἂν ἐπιτύχω, εἰς σέ, κόρη τοῦ Βορρᾶ, θὰ χρεωστῶ τοὺς θρό-
νους μου καὶ τὴν εὐδαιμονίαν μου.

Καλῶς ἤλθες λοιπόν.

Χεσμές ὁ Ἰμβριος.

Ἄλλ' αἱ ἀοιδοὶ δεσποινίδες, πᾶσαι σχεδόν, εἶχόν τι συγκριτικῶς ἄξιον προσοχῆς καὶ βραβεΐου.

Ἡμεῖς στεφανοῦμεν τὴν γλυκυτάτην μικροῦλα Βλαχάνη καὶ τὴν εὐνοοῦμένην τῆς Φήμης Βέσσελ διὰ τὸ τραγοῦδι των, τὴν δ. Μόσχου διὰ τὸ φόρεμά της, τὴν δ. Ὑψηλάντη διὰ τὸ ὄνομά της, τὴν δ. Ἰωαννίδη διὰ τὴν δρόσον της καὶ τὰς ἄλλας διὰ τὸ τίποτέ των.

Ἐκ τῶν ἀνδρῶν εἰς ἐτόλμησε νὰ ψάλλῃ μόνος. Ἐνδεδυμένος μελανὰ καὶ φέρων λαιμοδέτην λευκὸν, μὲ ἑξαψιν εἰς τὸ πρόσωπον καὶ ῥίγος εἰς τὴν φωνήν, ἠτένιζεν ἀδιαλείπτως τὸν οὐρανόν, ἱκετεύων ἴσως νὰ ἐπιτύχῃ, ἀλλ' ὅμως ἐκράτει συνάμα καὶ φύλλον μουσικοῦ χάρτου εἰς τὴν χεῖρα, φοβούμενος ἴσως μὴ ὑποθεθῇ ὅτι δὲν γνωρίζει νόταις. Ἐφώναξε ἐπιτυχέστατα μονωδίαν ἐκ τοῦ Δὸν Καρόλου τοῦ Βέρδη.

Τὸ ἄστρον τοῦ ἀκροατηρίου προσέφερε δέσμην ἔων εἰς τὴν Βέσσελ, συγχρόνως δὲ ὁ θίασος εἰς τὸ ἀκροατήριον δῶρον πολῦτιμον, τὸ τέλος τῆς συναυλίας του.

Καθ' ἡμᾶς ἡ πρόοδος τοῦ ἱερδείου θὰ ἦτο, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ὑπενόετο, ἀνωτέρα ἀν' ἑλπειν αἱ συναυλίας του.

Μάριος.

ΒΟΥΛΗ.

Μᾶς ἐξέπληξεν ὁ κ. Κασσιμάτης εἰσελθὼν μετὰ δύο σωματοφυλάκων, τῶν σκύλων του· δὲν εἰξεύρομεν ἀν καὶ τοῦτο εἶναι ἀγγλικόν, ἀλλὰ συμβουλευόμεν τὸν κ. Κασσιμάτην νὰ μιμηθῶσι πάντες οἱ βουλευταὶ ὅπως οὕτω κατορθώσωμεν νὰ ἔχωμεν τοῦλάχιστον ἓνα σωστὸ κυροβούλιο.

Ὁ Δηληγιάννης καὶ Σα ἀπαρεγκλίτως διεκδικεῖ τὴν θέσιν, ἣν ἄλλοτε κατεῖχεν ἐν τῇ νηπιότητί του τὸ κόμμα Τρικούπη ὑποπτεύοντες τὴν γονιμότητά της· δυσπιστοῦμεν εἰς τὴν συγκυρίαν ἥτις νέο φροῦτο πιθανὸν νὰ ἐγκυμονῇ.

Αἰφνιδίως ῥίψαντες τὸ βλέμμα ἐπὶ τῶν ὑπουργ. ἐδωλίων, ἐκπληκτοὶ παρετηρήσαμεν τοὺς κατόχους των πλεονάζοντας κατὰ ἓνα.—Εἶναι ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης—μᾶς εἶπε τίς· ἀλλ' ἦτο ὁ κ. Καραπαυλός, τρατάρων τοὺς ὑπουργοὺς φουστίκια.

Νάτος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Οἱ γάμοι τῆς ἐποχῆς.

I

Μίαν τῶν τελευταίων Κυριακῶν τοῦ λήξαντος Ἰανουαρίου, καθ' ἣν μάλιστα ἀπὸ πρῶτας ἀνευ διακοπῆς σχεδὸν ἔβριχε, διερχόμενος μετὰ φίλου, περὶ τὴν 3ην μ. μ.

τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ἠναγκάσθην νὰ σταματήσω ἐκ σειρᾶς ἀμαξῶν διαβαινουσῶν καὶ πλήρων ἀναμιξ ἐκ τῶν δύο φύλων.

— Τί τρέχει ἄρά γε; ἠρώτησα τὸν φίλον μου.

— Φαίνεται, ὅτι εἶναι γάμος, μοὶ ἀπήντησε, καὶ διέρχονται οἱ νεόνυμφοι μετὰ τῶν κεκλημένων ἐφ' ἀμαξῶν τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως καὶ τὰς πλατείας.

— Καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν ἡ διαδήλωσις αὕτη, προσέθηκα ἀπορῶν, ἀφοῦ μάλιστα κάμνει καὶ τόση κακοκαιρία;

— Δὲν τὸ ἠξεύρεις; μοὶ ἀπαντᾷ. Κατέστη ἔθιμον ἀναπόφευκτον πλέον διὰ τὸν γάμον σήμερον καὶ ἡ ἐπίδειξις αὕτη.

— Λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, τῷ εἶπον γελῶν, ἀδιάφορον ἀν βρέχωνται, διέρχονται πρὸς ἀπλὴν ἐπίδειξιν τὰς πλατείας· ὠραῖον ἔθιμον. Καὶ πόσον ἐνοικιάζονται ἄρα γε αἱ ἀμαξαι.

— Δὲν πιστεύω σήμερον, μοὶ λέγει, ὀλιγώτερον τῶν δέκα δραχμῶν ἐκάστη.

— Ἴδου ἐτέρα ἄσκοπος καὶ ὅλως περιττὴ δαπάνη, ἐφώνησα μετὰ πόνου, προστεθεῖσα εἰς τὰς τόσας τοῦ γάμου δυσκολίας. Πρὸς Θεοῦ· ἐκατὸν πενήτηντα περίπου δεκάδραχμα ἱρριμμένα δωρεὰν εἰς τὴν θάλασσαν χάριν παρειαχθείσης ἀνοησίας. Ποῦ θὰ καταντήσωμεν προσθέτοντες δαπάνας ἐπὶ δαπανῶν. Θὰ καταστῇ βαθμυδὸν ἀδύνατος ὡς ἐκ τῆς μεγάλης δαπάνης ἡ πραγματοποιήσις καὶ θὰ καταργηθῇ ὁ γάμος, ἀνευ τοῦ ὁποῦ αἱ κοινωνίαι δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσι.

Ἐκ τούτου ἡ κάτωθι μελέτη περὶ τῶν συγχρόνων γάμων.

II

Μία τῶν βάσεων τῆς οἰκιακῆς εὐδαιμονίας εἶναι καὶ ἡ εὐκολία τῶν γάμων, διότι οἱ γονεῖς, ὀρώντες ἀποκατεστημένα ἐγκαίρως καὶ ἀνευ πολλῶν δυσκολιῶν τὰ θήλεα τέκνα των, ἔχουσιν ἐπαναπαυμένον τὸ ἠθικόν καὶ ὅταν τὸ ἠθικὸν εἶναι ἐπαναπαυμένον καὶ αὐταὶ αἱ ὕλικαι στενοχωρίαι καὶ θλίψεις διέρχονται ἀνεπαίσθητότερον ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, ἐνῶ ὅταν τὸ ἠθικὸν εἶναι τεταραγμένον καὶ αἱ τυχόν εὐτυχίαι διέρχονται μετ' ἀδιαφορίας καὶ ψυχρότητος.

Ἄλλ' ἡμεῖς σήμερον καὶ αὐτὴν τὴν βάσιν τῆς οἰκογενειακῆς εὐτυχίας—τὴν εὐκολίαν δηλ. τῶν γάμων—ἦν οἱ πάπποι ἡμῶν εἶχον, κατεστρέψαμεν, διότι εἰς τὸν γάμον προσεθέσαμεν τὸ περιττόν, τὸ ἀνόητον, τὴν πολυτέλειαν, ἅτινα φέρουν τὴν ἀγωνίαν καὶ συχνάκις τὴν καταστροφὴν καὶ ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ ἐπικινδύνου κάμνουν ἕκαστον ἀναλογιζόμενον τὰ οἰκογενειακὰ βάρη νὰ τρομάξῃ τὴν ἀποκατάστασιν. Τὸ δὲ θλιβερόν, ὡς ἐκ τούτου, ἀποτέλεσμα εἶναι, νὰ βλέπῃ τις πλημμυρούσας τὰς οἰκογενείας ὑπερηλίκων, ὅσον ἀνεκτιμήτων, νεανίδων· πρᾶγμα, ὅπερ γεννᾷ τὴν διαρκὴ στενοχωρίαν τῶν γονέων καὶ τὴν ἠθικὴν ταράχην ὡς ἐκ τῆς ἀβεβαιότητος περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν θυγατέρων των, ἡ καὶ ἐν περιπτώσει ἀποκαταστάσεως, τὴν φθοροποιάν τῆς ὑγείας σκέψιν—τάχα θὰ ζήσουν καλὰ—σκέψιν, σπανίως μὴ ἐσφαλμένην.

Καὶ ἰδοὺ πρὸς ἀπόδειξιν ἐν παράδειγμα γάμου, οὗτινος τὰ πρόσωπα εἶναι φαντασιώδη, ἀλλ' οὐχ ἥττον τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐκ τῶν καθ' ἐκάστην συμβαινόντων.

III

Ἡ δεκαεπταετής Λίνα ἦτο τὸν Αὐγούστον εἰς τὴν ἑξο-